

51-GIỚI CHO TU SĨ NGOẠI ĐẠO ĐỒ ĂN

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, Tôn giả A-nan có tên tốt đầy đủ, tánh tốt đầy đủ, gia thế tốt đầy đủ. Vì đầy đủ ba việc ấy nên được người đời quý trọng. Mỗi khi đến ngày lành (tốt), như về nhà mới, cưới hỏi, xỏ lỗ tai, thì người ta mời A-nan trước hết. Bữa nọ, một nhà kia mời Tôn giả A-nan thọ trai, thì có một người ngoại đạo xuất gia da đen, mắt xanh, bụng bự đến chỗ A-nan xin thức ăn. A-nan liền cho đồ ăn. Ông ta dùng tay vốc cơm mà ăn, ăn xong lại dùng tay chùi trên mình rồi đi. Lại có một ngoại đạo khác đến hỏi ông ta: “Ông được thức ăn ở đâu vậy?”.

Ông đáp: “Tôi được thức ăn từ ông cư sĩ trợ cầu này đây”.

A-nan nghe lời nói ấy, lòng không vui, nên sau đó có người đến xin thì thầy không cho. Đoạn, thầy đem sự việc ấy đến bạch với Thế Tôn. Phật bèn nói với A-nan: “Người này không biết tri ân. Từ nay trở đi, Ta không cho phép Tỳ-kheo tự tay cho thức ăn cho người xuất gia thuộc ngoại đạo lỏa thể”.

Lại nữa, khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, Đức Thế Tôn cứ bốn tháng cạo tóc một lần. Người đời nghe Phật cạo tóc bèn dâng các thức cúng dường. Khi ấy, gặp lúc đói kém nên có năm trăm người thường theo Thế Tôn xin thức ăn thừa. Phật hỏi A-nan có thức ăn thừa không, thầy đáp: “Có bánh”.

Phật bảo: “Hãy chia cho những người khát thực”.

A-nan liền phân phát mỗi người một cái. Trong số đó có một phụ nữ ngoại đạo xuất gia, lúc A-nan cầm bánh cho cô thì có hai cái dính vào nhau. Những người được bánh bèn quây quần ăn tại một chỗ, rồi phát biểu: “Thứ bánh này ngon tuyệt, chỉ hiềm là ít quá, được có mỗi một cái!”. Người được hai cái liền nói: “Tôi được hai cái”.

Người được một cái nói: “A-nan sẽ là chồng cô chẳng vì sao lại chỉ cho riêng cô hai cái?”.

A-nan nghe thế không vui, liền đem sự việc ấy đến bạch đầy đủ lên Thế Tôn. Phật dạy: “Từ nay trở đi, Ta không cho phép Tỳ-kheo tự tay cho thức ăn cho nam nữ xuất gia thuộc ngoại đạo lỏa thể”.

Rồi các Tỳ-kheo liền bạch với Phật: “Vì sao kẻ ngoại đạo đó không biết tri ân?”.

Phật dạy: “Không những ngày nay không biết tri ân mà trong quá khứ cũng đã từng như thế, như trong kinh Bản Sinh Di Hưu đã nói rõ”. Đoạn, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vệ phải tập họp lại tất cả, vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

Nếu Tỳ-kheo tự tay cho thức ăn cho nam nữ xuất gia thuộc ngoại đạo lỏa thể thì phạm tội Ba-dạ-đề.

Giải Thích:

Tỳ-kheo: Như trên đã nói.

Lỗa thể (không có y phục): Hoặc (người) không có y đi vào, người có y đi ra; hoặc người có y đi vào, người không có y đi ra; hoặc người có y đi vào, người có y đi ra; hoặc người không có y đi vào rồi người không có y đi ra (?).

Xuất gia: Chỉ cho ngoại đạo xuất gia như Bất-lan Ca-diếp, cho đến Ni-kiền-tử.

Tự tay: Hoặc cho bằng tay nhận bằng tay, hoặc cho bằng bát nhận bằng bát.

Thức ăn: Gồm năm loại thức ăn chính và năm loại thức ăn tạp. Nếu cho các loại thức ăn ấy thì phạm Ba-dạ-đề.

Ba-dạ-đề: Như trên đã nói.

Nếu cha mẹ anh em chị em của Tỳ-kheo xuất gia theo ngoại đạo, Tỳ-kheo cũng không được tự tay cho thức ăn, mà nên bảo tịnh nhân đưa cho. Nếu không có tịnh nhân thì nên bảo họ tự lấy thức ăn. Nếu sợ ngoại đạo khác ăn hết thì nên bảo họ đưa cho mình cái bát rồi mình tùy ý sốt thức ăn, đoạn, đặt trên giường, ghế, hoặc trên đất rồi nói: “Người tự lấy ăn”.

Nếu người ngoại đạo quyến thuộc ấy trách như sau: “Nay người tiếp ta theo cách của Chiên-đà-la”, thì Tỳ-kheo nên đáp: “Người xuất gia không đúng chỗ. Đức Thế Tôn chế giới (phải làm) như vậy. Nếu người muốn ăn thì ăn, còn không muốn ăn thì tùy ý”. Nếu khi Tỳ-kheo sai ngoại đạo làm việc thì cũng không được tự tay đưa cho họ thức ăn mà phải bảo tịnh nhân đưa. Nếu không có tịnh nhân thì đưa như cách ở trên. Nếu ngoại đạo đến xin nước gạo, nước cơm, cũng không được tự tay đưa. Nếu ngoại đạo đến khát thực tại chỗ chúng Tăng, cũng không được tự tay đưa mà phải để dưới đất mà đưa. Nếu ngoại đạo có lòng tin muốn cúng dường Tỳ-kheo, thì bấy giờ Tỳ-kheo cũng không được tự tay đưa thức ăn thức uống, nhưng được sai ngoại đạo làm thức ăn thức uống, rồi bảo họ đưa cho mình ăn. Khi ăn xong, thức ăn còn thừa nên cho họ. Phương pháp cho như trên đã nói.

Thế nên nói (như trên).